

Sygn. akt II K 458/15

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 grudnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Kosiński

Protokolant: Marta Czapska

w obecności oskarżyciela Prokuratora : Agaty Kowalskiej

po rozpoznaniu dnia 10 grudnia 2015 r. na rozprawie w Legionowie sprawy :

R. R. , s. L. i H. z d. K., ur. (...) w W.

oskarżonego o to, że :

w dniu 11 września 2014 roku w L. woj. (...) wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii posiadał przy sobie środki odurzające z grupy I-N i IV-N w ilości 14,35 grama i substancję psychotropową z grupy I-P i II-P w ilości 8, 16 grama ,

tj. o czyn z art. 62 ust. 1 Ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

1. Oskarżonego R. R. w ramach zarzucanego mu czynu uznaje za winnego tego że w dniu 11 września 2014 roku w L. woj. (...) wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii posiadał przy sobie środki odurzające w postaci ziela konopi innych niż włókniste zaliczanych do grupy środków odurzających I-N i IV-N w ilości 14,35 grama i substancję psychotropową w postaci amfetaminy zaliczaną do grupy substancji psychotropowych I-P i II-P w ilości 8,16 grama to jest popełnienia czynu z art. 62 ust 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jednolity Dz. U. z 2012 r., Nr 13 , poz. 124 ze zm.) i za to na podstawie art. 62 ust 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jednolity Dz. U. z 2012 r., Nr 13 , poz. 124 ze zm.) skazuje go na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

2. Na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jednolity Dz. U. z 2012 r., Nr 13 , poz. 124 ze zm. orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych wykazanych w wykazie dowodów rzeczowych (k. 126): Nr DRZ (...) , Nr DRZ (...) i Nr DRZ (...) przez ich zniszczenie;

3. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego R. R. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 458/15

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11 września 2014 roku funkcjonariusze Policji z KPP w L. w składzie st. asp. T. S. (1) , asp. M. P. i st. asp. T. S. (2) udali się do miejscowości S. II , województwo (...) przy ul. (...) (znajdującej się na granicy miejscowości S. II i L.) gdzie miał się ukrywać poszukiwany 7 listami gończymi oskarżony R. R.. Na miejscu policjanci zastali mężczyznę którym po sprawdzeniu w bazie (...) okazał się być R. R.. W toku przeszukania pomieszczeń mieszkalnych przy ul. (...)

ujawniono między innymi zawiniątka folii aluminiowej zawierające susz roślinny koloru brunatno-zielonego w ilości 14,35 grama oraz zawiniątka folii aluminiowej zawierające substancje koloru jasnego w ilości 8,16 grama. Oskarżony R. R. oświadczył iż znalezione zawiniątka folii aluminiowej wraz z zawartością należą do niego .

Znalezione w toku przeszukania u oskarżonego R. R. susz roślinny oraz jasna substancja zostały poddane ekspertyzie w Instytucie Ekspertyz Sądowych im Prof. dra J. S. w Krakowie . Z opinii nr (...) Instytutu (...) z dnia 20 marca 2015 r. wynika że w suszu roślinnym przedstawionym do badań stwierdzono obecność delta-9-terahydrokannabinolu (delta-9-THC) . Ze względu na to iż zawartość delta-9-THC i THCA-A w suszu roślinnym z dowodów od 1-7 jest większa niż ustawowa wartość 0,2% , susz ten stanowi ziele konopi innych niż włókniste , które zgodnie z ustawą o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 r. ze zmianami ziele konopi innych niż włókniste zaliczane jest do środków odurzających z grupy I-N i IV-N. Natomiast w jasnej substancji poddanej badaniu z dowodów 6.1-6.5 stwierdzono obecność amfetaminy , α - (...) oraz kofeiny . Zgodnie ustawą o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 r. amfetamina zaliczana jest do substancji psychotropowych grupy II-P. W próbkach poddanych badaniu z 8-13 stwierdzono obecność mefedronu . Zgodnie ustawą o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 r. mefedron zaliczana jest do substancji psychotropowych grupy I-P. (k. 111- 118) .

R. R. ma ukończone 28 lata , jest kawalerem nie ma nikogo na utrzymaniu , obecnie odbywa karę pozbawienia wolności , był karany (k. 99-101 i k. 157) , nie leczy się psychiatrycznie , leczyl się odwykowo .

Sąd powyższy stan faktyczny ustalił na podstawie następujących dowodów : wyjaśnień oskarżonego zeznań świadka : T. S. (1) (k. 72v i k. 167) , notatki urzędowej (k. 21) , protokołu zatrzymania osoby (k. 22) , protokołu przeszukania (k. 24-25) , protokołu przeszukania (k. 27-29) , protokołu oględzin (k. 61-62) , karty karnej (k. 99-101) , wykazu dowodów rzeczowych (k. 63-64) , sprzeciwu od wyroku nakazowego złożony przez Prokuraturę Rejonową w Legionowie (k. 147) i karty karnej (k. 157) .

R. R. stanął po zarzucie iż : w dniu 11 września 2014 roku w L. woj. (...) wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii posiadał przy sobie środki odurzające z grupy I-N i IV-N w ilości 14,35 grama i substancję psychotropową z grupy I-P i II-P w ilości 8, 16 grama , to jest popełnienia czynu z art. 62 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii .

Oskarżony R. R. w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień (k. 70) .

Oskarżony R. R. prawidłowo powiadomiony o terminie rozprawy na adres Aresztu Śledczego W. B. oraz pouczony o swoich prawach (k. 150- 155 i 159) nie złożył wniosku o doprowadzenie go na rozprawę .

Sąd dał wiarę więc zeznaniom świadka T. S. (1) jako jasnym dokładnym , spójnym , logicznym i korespondują z całością materiału dowodowego zebranego w sprawie. Fakt, że wymieniony wyżej świadek precyzyjnie określa zakres swojej wiedzy na temat zdarzenia, w zakresie których Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka, świadczy zdaniem Sądu o braku skłonności do konfabulacji i dążeniu do rzetelnego przedstawienia przebiegu wydarzeń.

Z zeznań świadka T. S. (1) - policjanta który dokonał zatrzymania oskarżonego R. R. w dniu 11 września 2014 r. wynika jaki był powód tego zatrzymania . Świadek podniósł iż tego dnia wspólnie z asp. M. P. i st. asp. T. S. (2) udali się do miejscowości S. II , gdzie przy ul. (...) miał się ukrywać poszukiwany 7 listami gończymi oskarżony R. R. podejrzewany o handel narkotykami i kradzieże rowerów na terenie L. . Na miejscu policjanci zastali mężczyznę którym po sprawdzeniu w bazie (...) okazał się być R. R.. W toku przeszukania pomieszczeń mieszkalnych przy ul. (...) ujawniono między innymi zawiniątka susz roślinny koloru brunatno zielonego w oraz substancje w jasnym kolorze . Wobec powyższego oskarżony R. R. został zatrzymany i przewieziony do PDOZ KPP w L. (k. 72v i k. 167) .

Sąd pełną dał wiarę opinii nr (...) Instytutu (...) z dnia 20 marca 2015 r. jako jasnej , dokładnej i fachowej . Wyżej wskazana opinia nie była negowana przez strony postępowania .

Sąd dał w pełni wiarę dowodom z dokumentów zwłaszcza protokołom przeszukania osoby i miejsca oraz protokołowi użycia testera narkotykowego, albowiem dokumenty powyższe zostały sporządzone przez funkcjonariuszy publicznych, nie zainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie, a zatem nie mających logicznego powodu, by przedstawiać nieprawdziwy stan rzeczy w dokumentach. Brak jest na tych dokumentach jakichkolwiek śladów podrobienia bądź przerobienia.

Sąd dał ponadto wiarę wszystkim ujawnionym na rozprawie dokumentom. Ich autentyczność i wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Oskarżony R. R. w ramach zarzucanego mu czynu został uznany za winnego tego że w dniu 11 września 2014 roku w L. woj. (...) wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii posiadał przy sobie środki odurzające w postaci ziela konopi innych niż włókniste zaliczanych do grupy środków odurzających I-N i IV-N w ilości 14,35 grama i substancję psychotropową w postaci amfetaminy zaliczaną do grupy substancji psychotropowych I-P i II-P w ilości 8,16 grama to jest popełnienia czynu z art. 62 ust 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jednolity Dz. U. z 2012 r., Nr 13, poz. 124 ze zm.).

Przepis art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomani (Dz. U. z 2005 r. Nr 179, poz. 1485 ze zm.) stanowi, iż karze podlega, kto, wbrew przepisom ustawy, posiada środki odurzające lub substancje psychotropowe. Występek ten ma charakter umyślny, przy czym samo posiadanie wyżej opisanych środków stanowi przestępstwo.

Znaleziony w toku przeszukania u oskarżonego R. R. zawiniątka folii aluminiowej zawierające susz roślinny koloru brunatno-zielonego w ilości 14,35 grama oraz zawiniątka folii aluminiowej zawierające substancje koloru jasnego w ilości 8,16 grama zostały następnie poddane ekspertyzie w Instytucie (...). Z opinii nr (...) Instytutu (...) z dnia 20 marca 2015 r. wynika że w suszu roślinnym przedstawionym do badań stwierdzono obecność delta-9-terahydrokannabinolu (delta-9-THC). Ze względu na to iż zawartość delta-9-THC i THCA-A w suszu roślinnym z dowodów od 1-7 jest większa niż ustawowa wartość 0,2%, susz ten stanowi ziele konopi innych niż włókniste, które zgodnie z ustawą o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 r. ze zmianami ziele konopi innych niż włókniste zaliczane jest do środków odurzających z grupy I-N i IV-N. Natomiast w białej substancji poddanej badaniu z dowodów 6.1-6.5 stwierdzono obecność amfetaminy, α -PEA oraz kofeiny. Zgodnie z ustawą o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 r. amfetamina zaliczana jest do substancji psychotropowych grupy II-P. W proszkach poddanych badaniu z 8-13 stwierdzono obecność mefedronu. Zgodnie z ustawą o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 r. mefedron zaliczana jest do substancji psychotropowych grupy I-P. (k. 111-118).

Należy zauważyć iż dysponowanie środkiem odurzającym lub substancją psychotropową w trakcie ich zażywania, nie wypełnia znamienia „posiadania” w rozumieniu art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, jest utrwalona. Ratio legis tego przepisu nie polega bowiem na ściganiu osób zażywających dawkę narkotyku, gdyż samo zażywanie narkotyków nie jest przez obowiązujące w Polsce przepisy prawa penalizowane. W ujęciu art. 62 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii karalny jest natomiast każdy wypadek posiadania środka odurzającego lub substancji psychotropowej „wbrew przepisom ustawy”, a więc w celu dalszej sprzedaży lub udzielenia ich innej osobie, jak i w celu samodzielnego zażycia - czy to za jakiś czas czy niezwłocznie, gdy posiadanie to następuje w ilości pozwalającej na choćby jednorazowe użycie danej substancji, w dawce dla niej charakterystycznej, zdolnej wywołać u człowieka inny niż medyczny skutek. (tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 02 grudnia 2009 r. II KK 261/09). Tak więc oskarżony R. R. wypełnił wszystkie znamiona czynu opisanego w art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomani (Dz. U. z 2005 r. Nr 179, poz. 1485 ze zm.) opisanego w pkt. 1 wyroku, gdyż w dniu 11 września 2014 roku w L. woj. (...) wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii posiadał przy sobie środki odurzające w postaci ziela konopi innych niż włókniste zaliczanych do grupy środków odurzających I-N i IV-N w ilości 14,35 grama i substancję psychotropową zaliczaną

do grupy substancji psychotropowych I-P i II-P w ilości 8,16 grama . Ponadto ilość środka odurzającego w postaci marihuany oraz substancji psychotropowej zaliczanych do grupy substancji psychotropowych I-P i II-P ujawnione u oskarżonego R. R. pozwalała na kilkukrotne użycie tych substancji, w dawce dla niej charakterystycznej, zdolnej wywołać u człowieka inny niż medyczny skutek co wynika wprost z opinii Z opinii nr (...) Instytutu (...) z dnia 20 marca 2015 r. (k. 111-118) . Należy zauważyć że kryterium limitującym karalność posiadania środków odurzających i substancji psychotropowych z całą pewnością nie jest długotrwałość ich dzierżenia (tak wyrok z dnia 13 marca 2007 r. Sąd Apelacyjny w Lublinie sygn. akt II AKa 28/07). Tym samym wina oskarżonego R. R. odnośnie popełnienia przez niego czynu stanowiącego przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2005 r. Nr 179 , poz. 1485 ze zm.) nie budzi wątpliwości . Oskarżony R. R. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu (k. 70) .

Z tych względów zarówno okoliczności sprawy , jak i wina oskarżonego R. R. nie budzą wątpliwości.

Wymierzając oskarżonemu R. R. karę, Sąd wziął pod uwagę zarówno okoliczności obciążające jaki i łagodzące.

Niewątpliwą okolicznością obciążającą jest duży stopień społecznej szkodliwości popełnionych przez oskarżonego R. R. , przejawiający się charakterze naruszonego przez oskarżonych dobra. Oskarżony posiadał bowiem wbrew przepisom ustawy środki odurzające. Nadto jako okoliczność obciążającą Sąd przyjął wysoką nagminność przestępstw związanych z posiadaniem środków odurzających , co winno się spotkać z właściwą represją karną . Okolicznością obciążającą jest również fakt iż oskarżony R. R. był już wielokrotnie karany (k. 99-101 i k. 157).

W powyższej sprawie Sąd nie stwierdził istnienia żadnych okoliczności łagodzących wobec oskarżonego R. R. .

Orzekając o karze Sąd wymierzył oskarżonemu R. R. za czyn opisany w pkt. 1 wyroku stanowiący przestępstwo z art. 62 ust 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jednolity Dz. U. z 2012 r., Nr 13 , poz. 124 ze zm.) karę 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Orzeczona wobec oskarżonego R. R. kara 8 miesięcy pozbawienia wolności spełnia bowiem wymogi zarówno prewencji indywidualnej jak i generalnej, a także odpowiada stopniowi zawinienia i społecznej szkodliwości czynu. Winna spełnić wobec oskarżonego R. R. funkcję wychowawczą i powstrzymać go w przyszłości od popełnienia podobnych czynów. Należy podnieść iż oskarżony R. R. popełnił zarzucane mu czyn przed dniem 1 lipca 2015 r. , jednak zawieszenie w powyższym przypadku kary pozbawienia wolności przy zastosowaniu przepisu art. 4 § 1 k.k. nie spełniło by funkcji prewencji indywidualnej , ani wychowawczej wobec oskarżonego R. R. . Ponadto biorąc pod uwagę fakt iż oskarżony R. R. był już wielokrotnie karany (k. 99-101 i k. 157) w tym dwa razy za czyn z art. 62 ustawy z dnia 21 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, należy przyjąć iż orzekane wcześniej wobec oskarżonego kary nie spełniły wobec niego funkcji wychowawczej i prewencyjnej. Dlatego tylko bezwzględna i surowa kara pozbawienia wolności może skłonić oskarżonego do refleksji nad swoim zachowaniem i powstrzymać go od popełnienia w przyszłości podobnych przestępstw. Kara ta winna spełnić przede wszystkim wobec oskarżonego R. R. funkcję represyjną .

Na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jednolity Dz. U. z 2012 r., Nr 13 , poz. 124 ze zm.) Sad orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych wykazanych w wykazie dowodów rzeczowych (k. 126): Nr DRZ (...), Nr DRZ (...) i Nr DRZ (...) przez ich zniszczenie.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i zwolnił oskarżonego R. R. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych biorąc pod uwagę fakt iż odbywa on obecnie kare pozbawienia wolności .

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w wyroku.